

[Tinning]

snarest i forbindelse med de manglende lære- og praktikpladser? De manglende lære- og praktikpladser vil jeg gerne gøre lidt mere ud af, også fordi hr. Nørsgaard Sørensen – jeg ved såmænd ikke hvorfor, og det skal jeg jo heller ikke gætte på – undlod at gå nærmere ind på, hvad det egentlig er, man forventer at få ud af disse samtaler med arbejdsmarkedets parter om en eller anden form for kvotaordning eller en udvidet finansiering i forhold til hele problemet – altså at de virksomheder, der ikke tager nogen lærlinge eller praktikanter, skal finansiere lidt yderligere.

Hvad er det, man forventer at få ud af den snakken? Er der et eller andet sted, hvor man fra socialdemokratisk side vil sige: nej, det går ikke, vi kan ikke sidde her og fedte med tingene. Vi må lave et lovgivningsinitiativ og få skabt klarhed og fremgang og fremskridt, så det kan mærkes også i den danske ungdom?

Jeg forstod på det hele, at undervisningsministeren i sit forsøg på at etablere denne stemning af engagement og forsonlighed betroede hr. Nørsgaard Sørensen, at man selvfølgelig ville overveje tanken om, at de højteknologiske virksomheder burde medfinansiere. Jeg vil også gerne i den sammenhæng vide, hvad det er for overvejelser, undervisningsministeren vil gøre sig.

Jeg synes også, det er lidt chokerende, når undervisningsministeren siger: tusind gange tak for, at vi nu har fået 36.000 uddannelsesaftaler i 1982, hvor vi kun fik omkring 34.000 året før. For det er jo stadig væk sådan, at man i tilskud har udbetalt omkring 500 mill. kr. for at komme de 2.000 højere op. Det kan godt være, at man, hvis man ikke havde brugt de 500 mill. kr. i tilskud, var kommet meget længere ned, men jeg synes nok, det er et udtryk for politisk fattigdom, når undervisningsministeren føler sig foranlediget til at takke for 2.000 flere uddannelsesaftaler finansieret af den danske lønarbejder med 500 mill. kr.

Til sidst skal jeg bare anholde et enkelt eksempel på undervisningsministerens måde at kommentere oplysninger på. Nu fik vi at vide, at man i virkeligheden kun havde udbetalt omkring 13.000 kr., så vidt jeg hørte det, i mobilitetsfremmende ydelser til omkring 15–20 personer i løbet af 1982 – det var vist sådan, tallene var. Det forstår undervisningsministeren så på den måde, at det med al

ønskelig tydelighed fortæller os, at man har været enormt god til at fremskaffe lære- og praktikpladserne lige dér, hvor folk bor.

Ja men det kunne også fortælle os noget andet, nemlig at selv hvis man ikke holdt sig til lige uden for folks dør, men gik over på den anden side af det ene og det andet vand og i den anden ende af landet, kunne man heller ikke dér finde nogen lære- og praktikplads, der kunne bruges. Det kunne fortælle os, at uanset hvad man hiter på af mobilitetsfremmende ydelser, er der ikke nogen steder at flytte folk hen, og derfor har man ikke brug for sine mobilitetsfremmende ydelser. Det er sandelig ikke et udtryk for, at man er god til at finde pladserne nærved. Det kan lige så vel – og det tror jeg uhyggeligt nok det er – være et udtryk for, at man simpelt hen ikke kan finde disse pladser.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det skal blive meget kort.

Det er til hr. Ole Vig Jensen, som ikke var glad for min ros til ham i mit første indlæg. Hr. Ole Vig Jensen har måske glemt, hvad han kaldte undervisningsministerens redegørelse. Han var enig i, at der her var tale om en forstærket, samlet indsats, et afgørende gennembrud, et dristigt udspil osv. osv.

Det må hr. Ole Vig Jensen selvfølgelig gerne mene, men hvis det hverken er et afgørende gennembrud eller et dristigt udspil eller en samlet, forstærket indsats, så er vi andre vel nødt til at sige det.

Jeg synes, det er fair, at hr. Ole Vig Jensen og hans parti, som selvfølgelig har været med til at tage alle de beslutninger, der blev truffet under den tidligere regering, ofte bebrejdede den tidligere regering, at man ikke gjorde tilstrækkeligt for bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Man krævede en ungdomsminister, en bedre koordination, betydelig flere beløb afsat til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden osv. Vi havde et godt samarbejde, og det lykkedes os i den periode at øge antallet af lære- og praktikpladser fra 15.000 til 36.000, at fordoble antallet af erhvervsuddannelsespladser og en masse andre gode ting samt at sikre, at ungdomsarbejdsløsheden relativt set er en af Vesteuropas laveste både med hensyn til omfang og med hensyn til varighed, og at vi er det land i EF,